Symulacja Pożarów Lasów

Kierunek: Informatyka

Przedmiot: Inżynieria oprogramowania II

Prowadzący: prof. Radosław Klimek

Autorzy:

• Patryk Nytko, 33189

• Kacper Dabrowa, 33154

Cel przeprowadzenia symulacji

Określenie skutecznego sposobu analizowania czynników ryzyka pożarowego w celu usprawnienia działań gaśniczych i/lub prewencyjnych

Ocena ryzyka pożarowego

Symulacja opiera się o prostokątną mapę obszaru, generowaną na podstawie danych pogodowych (i geograficznych).

Mapa jest podzielona na sektory o takich samych, określonych wymiarach. Każdy sektor opisują niezależne informacje pogodowe (oraz przyrodnicze).

Indeks Zagrożenia Pożarowego McArthura

Na początku symulacji wyliczamy stopień zagrożenia pożarowego w oparciu o wzór McArthur Forest Fire Danger Index, zgodnie z p<u>racą naukową dot. metod geoinformatycznych w określaniu</u> zagrożenia pożarowego w Polsce:

$$F = 2e^{(-0.45+0.987*log(f_D)-0.0345*H+0.0338*T_c+0.0234*v_w)}$$

 f_D - współczynnik suszy

H poziom wilgotności

 T_c -aktualna temperatura

 v_W - szybkość wiatru

Umożliwia nam to nadanie jednego z 5 oznaczeń każdemu z sektorów:

- 1. Low [kolor jasnozielony] oznacza, że po zapłonie ogień w sektorze nie będzie płonął lub będzie płonął tak powoli, że można nad nim bez trudu zapanować
- 2. Moderate [kolor zielony]

- 3. High [kolor żółty]
- 4. Very High [kolor pomarańczowy]
- 5. Extreme [kolor czerwony] oznacza, że po zapłonie ogień w sektorze będzie płonął tak szybko i z tak wysoką temperaturą, że zapanowanie nad nim będzie niemal niemożliwe

System w trakcie działania będzie wykorzystywał indeks McArthura, aby określić tempo rozwoju pożaru na poszczególnych polach według stosunku:

$$R = 0.13F$$

...gdzie R oznacza szybkość rozprzestrzeniania się ognia w km/h, F to współczynnik McArthura wyliczony według wzoru podanego wyżej.

Rozprzestrzenianie się ognia

Model rozprzestrzeniania się ognia opiera się na automacie komórkowym.

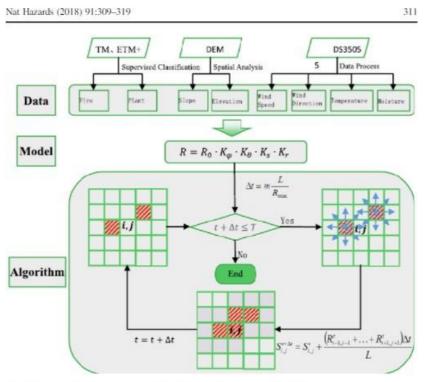

Fig. 1 Design of the forest fire spread algorithm based on geographic cellular automaton

2.2 Time revised forest fire spread model

The forest fire spread model analyzes the influence of combustibles, wind, temperature, humidity, and slope on forest fire spread from physical, statistical, or empirical points. Based on the Wang (1992) and Mao (1993) models, the time correction coefficient was introduced to improve consistency between simulation and actual time, as expressed in Eq. (1):

$$R = R_0 \cdot K_o \cdot K_\theta \cdot K_s \cdot K_r \qquad (1)$$

where

$$R_0 = a \cdot T + b \cdot W + c \cdot (100 - RH) - d,$$

$$W = Int \left(\frac{v}{0.836}\right)^{\frac{2}{3}},$$

$$K_{\varphi} = e^{0.1783 \cdot v \cdot \cos \varphi},$$

$$K_{\theta} = e^{3.553 \cdot g \cdot \tan(1.2 \cdot \theta)}$$

Bit also and a record control of the state to the state of the record of the state of the state

- ullet R_0 początkowa szybkość rozprzestrzeniania się ognia [m/min]
- K_{ϕ} współczynnik wiatru
- ullet K_0 współczynnik terenu
- K_s indeks palności (stała wartość tabelaryczna)
- K_r współczynnik korygujący czasu
- a = 0.03
- b = 0.05
- c = 0.01
- d = 0.3
- T temperatura [C]
- ullet W poziom siły wiatru
- ullet Int ustalona liczba całkowita
- RH wilgotność powietrz \mathscr{U}]
- ullet v szybkość wiatru [m/s]
- ullet ϕ kąt pomiędzy kierunkiem wiatru, a kierunkiem rozprzestrzeniania się pożaru
- θ nachylenie terenu
- q kierunek nachylenia wzniesienia (1 pod górę, -1 w dół)

Stan płonięcia pola

W modelu mamy do czynienia z 5 poziomami (stanami) płonięcia pola:

- 0. Niespalone
- 1. Wczesny ogień

2. Średni ogień

3. Pełny ogień

4. Ekstremalny ogień

5. Całkowicie zgaszone

Stan polaS w chwili $t+\Delta t$ jest obliczany na podstawie stanu pola (oznaczamy jako $S_{ij}(t)$) oraz jego sąsiadów w chwili .

- + $S_{ij}(t)=0$ jeżeli istniejeS=1 w sąsiedztwie, to stan pola zostanie obliczony zgodnie ze wzorem(2)
- ullet $S_{ij}(t)=1$ stan pola wyniesie w następnym krok $oldsymbol{g}_{ij}(t+\Delta t)=2$
- + $S_{ij}(t)=2$ jeżeli stany sąsiednich pól są ≥ 2 , lub pola nie są palne $S_{ij}(t+\Delta t)=3$
- ullet $S_{ij}(t)=3$ $S_{ij}(t+\Delta t)=4$
- $S_{ij}(t)=4$ $S_{ij}(t+\Delta t)=5$
- ullet $S_{ii}(t)=5$ pole jest zupełnie spalone, a zatem staje się niepalne

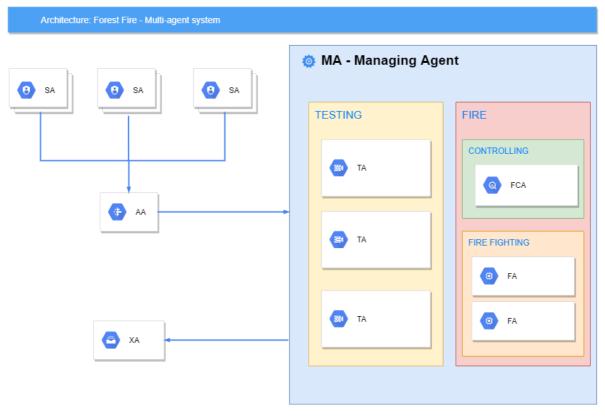
Dodatkowo zakładamy, że przejścia pomiędzy stanami trwają tyle samo czasu.

Wzór(2):
$$S_{ij}^{t+\Delta t}=S_{ij}^t+rac{(R_{i-1,j-1}^t+...+R_{i+1,j+1}^t)\Delta t}{L}(R_{ij}^t=0)$$

Wzór
$$(3)$$
: $\Delta t = m rac{L}{R_{max}} (m < 0)$

Agenci

W celu zaplanowania struktury systemu wieloagentowego głównie kierowaliśmy się zasadą jednej odpowiedzialności, takaby nigdy nie było więcej niż jednego powodu do modyfikacji klasy. W związku z tym każdy agent wykonuje ściśle określone funkcje oraz zadania, które są dobrze zdefiniowane i spójne, tak aby funkcjonalności dwóch dowolnych agentów nie miały wspólnej części.

Agenci: Rys. 1. Schemat architektury wieloagentowej systemu

- SA-Sensor Agent Agent odczytujący dane z czujnika. W przypadku gdy mamy wysokie zagrożenie wystąpienie pożaru przesyła danego do (AA). Ilość agentów zależy od ilości dodanych czujników.
- AA Analyst Agent Agent, który po otrzymaniu danych od (SA) je analizuje. Określa prawdopodobieństwo wystąpienia pożaru na danym terenie i przesyła dane do (MA).
- MA-Managing Agent-Agent, który po wstępnej statystycznej analizy otrzymanej przez (AA) decyduję się na jedną z 3 możliwości:
 - 1. pozostawienie terenu bez żadnej reakcji
 - 2. wysłanie (TA), który oceni stan rzeczywisty terenu
 - 3. uruchamia (FCA) i wysłanie (FA), który rozpocznie operacje gaszenia pożaru.

Ponadto, to on decyduje odnośnie rozmieszczenia agentów (TA) oraz (FA) w terenie. Optymalizuje ilość potrzebnych wyżej wymienionych agentów w zależności od otrzymanych informacji z (FCA).

- FCA Fire Controller Agent Agent, który w wypadku wybuchu pożaru jest odpowiedzialny za dostarczanie rzeczywistych danych o stanie pożaru do (MA).
- TA-Tester Agent-Agent odpowiedzialny za weryfikowanie fałszywych zgłoszeń. Zamiast kosztownej operacji gaszenia pożaru w przypadku otrzymania mało wiarygodnych informacji (MA) ma możliwość wysłania tych agentów, aby zdiagnozowali sytuację.

- FA-Firefighter Agent Agent analizujący stan zdrowia strażaków oraz monitorujący ich lokalizację.
- XA Exit Agent Agent odpowiedzialny za zapis danych po finalizacji akcji. Raportuje straty spowodowane przez pożar oraz straty wynikające z akcji gaszenia pożaru (np. stan zdrowia strażaków).

Opis współdziałania agentów:

Ilość agentów SA zależy od wprowadzonej ilości czujników. Czujniki w naszej symulacji oznaczono czarnym symbolem. Terytoria, które obejmuje zakres czujników są przekazywane do agenta AA. Występuje on w pojedynczej ilości, badając i analizując otrzymane dane oblicza prawdopodobieństwo wystąpienia pożaru na każdym polu. Można porównać go do stacji badawczej. Następnie miejsca te, które są w potencjalnym zagrożeniu lub już są pod wpływem pożaru przesyłane są do centrum dowodzenia, które w naszym przypadku nazywa się MA. Tutaj, zapada kluczowa decyzja dla każdego terytorium:

- Brak reakcji, pole nie stanowi zagrożenia
- Operacja TESTING-wysyłanie TA, ilość ich zależy od wielkości terytorium i stopnia zagrożenia. Ich celem jest zbadanie terenu i zweryfikowanie potencjalnego wybuchu pożaru lub zaalarmowanie gdy już takie jest.
- Operacja FIRE- utworzenie agenta FCA (jeden agent na jeden pożar), który na bieżąco będzie monitorował przebieg pożaru i informował o postępach agenta MA. Ponadto, wysłanie FA, którzy będą badać stan zdrowia strażaków

Po skończonej akcji strażackiej informacje zbiera XA i czyści zbędnych agentów.

Tabela zachowań Agentów

Zachowanie Agenta wobec pola o danym stanie zagrożenia pożarowego

Zagrożenie	SA	AA	MA	TA	FCA	FFA	XA
LOW	Zbiera dane z pól i przekazuje do AA	Oblicza zagrożenie korzystając z danych SA	Czeka na zgłoszenie; wysyła TA w przypadku zgłoszenia	Wyślij informację czy pole płonie do MA	delay()	delay()	delay()
MODERATE	Zbiera danez pól i przekazuje do AA	Oblicza zagrożenie korzystając z danych SA; wysyła informację do MA	Czeka na zgłoszenie; wysyła TA w przypadku zgłoszenia; wysyła TA w dużych odstępach czasu	Wyślij informację czy pole płonie do MA	delay()	delay()	delay()
HIGH	Zbiera dane z pól i przekazuje do AA	Oblicza zagrożenie korzystając z danych SA; wysyła informację do MA	Czeka na zgłoszenie; wysyła TA w przypadku zgłoszenia; wysyła TA w standardowych odstępach czasu	Wyślij informację czy pole płonie do MA	delay()	delay()	delay()
VERY HIGH OFAZ EXTREME	Zbiera dane z pól i przekazuje do AA	Oblicza zagrożenie korzystając z danych SA; wysyła informację do MA	Czeka na zgłoszenie; wysyła FCA w przypadku zgłoszenia; wysyła TA w małych odstępach czasu	Wyślij informację czy pole płonie do MA	delay()	delay()	delay()

Zachowanie Agenta wobec pola o danym stanie ognia

Stan pola	SA	AA	MA	TA	FCA	FFA	XA
$S_{ij}(t) = 0$	Przekazuje dane z pól do AA	Oblicza następny stan pola z użyciem danych od SA	delay()	Wysyła informację zwrotną o braku ognia do MA	Wysyła FFA jeżeli $S_{ij}(t+\Delta t)=1$ w 1. kolejności	Wysyła informację zwrotną o braku ognia do FCA; przechodzi w stan oczekiwania na dalsze rozkazy	Zbiera informacje o polu do podsumowania
$S_{ij}(t) = 1$	delay()	delay()	delay()	Wysyła informację zwrotną o obecności ognia do MA	Przekazuje informacje o stanie pól do MA; wysyła FFA do pola w 2. kolejności	Zostaje na polu do momentu ugaszenia lub otrzymania sygnału do odwrotu od FCA	Zbiera informacje o polu do podsumowania
$S_{ij}(t)=2$	delay()	delay()	delay()	Wysyła informację zwrotną o obecności ognia do MA	Przekazuje informacje o stanie pól do MA; wysyła FFA do pola w 3. kolejności	Zostaje na polu do momentu ugaszenia lub otrzymania sygnału do odwrotu od FCA	Zbiera informacje o polu do podsumowania
$S_{ij}(t) = 3 4$	delay()	delay()	delay()	Wysyła informację zwrotną o obecności ognia do MA	Przekazuje informacje o stanie pól do MA; wysyła FFA do pola w 4. kolejności	Zostaje na polu do momentu ugaszenia lub otrzymania sygnału do odwrotu od FCA	Zbiera informacje o polu do podsumowania
$S_{ij}(t)=5$	delay()	delay()	delay()	Wysyła informację zwrotną o braku ognia do MA	Zapamiętuje pole jako ugaszone/spalone; jeżeli nie ma już płonących pól kończy akcję gasniczą wysyłając sygnał do MA i wszystkich podległych FFA	Wysyła informację zwrotną o ugaszonym/spalonym polu do FCA; przechodzi w stan oczekiwania na dalsze rozkazy	Zbiera informacje o polu do podsumowania

Algorytmy działania poszczególnych agentów symulacji

```
def sendData(Agent a, Datad): a.addToQueue(d)

def receiveData():
    return this.popQueue()
```

Sensor Agent [SA]:

Input: ForestPixel OR ForestPixel[]

Output: SensorData: { Temperature t, Wind w, double pressure, double humidity, AirRating ar, PollutionGases pg, ForestPixelfp}

Input: SensorAgent[]

Output and side effects: FireDangerMessage, FireDangerIndex (side effect)

```
loopuntilreceiveData(ExitAgent) == ExitAgent.STOP: SensorData sd :=
    receiveData()
    FireDangerIndexfdi:=calculateFireDangerIndex(sd) sd.forestPixel.setFireDangerIndex(fdi)
    sendData(ManagingAgentma,AnalystData{FireDangerIndexfdi,ForestPixelfp}) end loop
```

Fire Controller Agent [FCA]:

Input: ForestPixel[][] area

Output to MA: FireStateBoard[][] fsb

Fire Fighter Agent:

Input: FireFighter[] fireFighters

Input from ManagingAgent: ForestPixel[] targetPositions

Output to FireFighter: boolean doRetreat, ForestPixel targetPosition
Output to ManagingAgent: boolean[] fireFightersInDanger

```
loop forever:
     // Update firefighter health data
     for each index, ff in fireFighters.enumerate:
           // Mark targetPosition as occupied
           targetPositions.remove(ff.position)
           // Update health
           if ff.inAction ==True:
                 switch ff.position.getFireState(){ case Fire.NONE:
                            sendData(FireFighter,booleandoRetreat=True) case Fire.LOW:
                            ff.health -=smallDamage case
                      Fire.MODERATE:
                            ff.health -=moderateDamage case
                      Fire.HIGH:
                            ff.health -=highDamage case
                      Fire.VERY_HIGH:
                            ff.health -=veryHighDamage case
                      Fire.EXTREME:
                            ff.health -= extremeDamage
```

Managing Agent [MA]:

Input: AnalystAgent[] aa, FireControllerAgent[] fca, TesterAgent[] ta

Output to FireControllerAgent: TargetPositions[]
Output to ExitAgent: ManagingAgent.FIRE_IS_OVER

Exit Agent [XA]:

Input: SensorAgent[], AnalystAgent[], TesterAgent[], FireControllerAgent[], FireFighterAgent[], ManagingAgent

Output to all agents: ExitAgent.STOP

```
loop forever:
    ifreceiveData(ManagingAgent)==ManagingAgent.FIRE_IS_OVER: for Agent in AllAgents:
        sendData(Agent, ExitAgent.STOP)
        simulationData.add(gatherData(Agent))
        presentDataAndStats(simulationData) else:
        delay()
end loop
```

Opis użytkowania programu

Po instalacji i uruchomieniu będziemy mogli w panelu webowym aplikacji wyznaczyć szereg parametrów globalnych symulacji, takich jak:

- lokalizacja symulacji (podajemy miasto)
- temperatura w regionie
- wilgotność powietrza
- ciśnienie atmosferyczne
- siła i kierunek wiatru
- stężenie gazów w atmosferze
- rozmieszczenie czujników
- punkt zapłonu pożaru

Po ustaleniu parametrów uruchamiamy symulację.

Do monitorowania symulacji w czasie rzeczywistym mamy dostępne dwa panele: Komunikaty i Aktywność Agentów

Komunikaty zawierają informacje dostarczane przez czujniki w naszej symulacji, które zostały wysłane do Agenta-Analizatora

Aktywność Agentów to dziennik wydarzeń z czynności podejmowanych przez poszczególnych agentów w symulacji

Testy

Kolory oznaczeń na mapie:

- 1. Low [kolor jasnozielony] oznacza, że po zapłonie ogień w sektorze nie będzie płonął lub będzie płonął tak powoli, że można nad nim bez trudu zapanować
- 2. Moderate [kolor zielony]
- 3. High [kolor żółty]
- 4. Very High [kolor pomarańczowy]
- 5. Extreme [kolor czerwony] oznacza, że po zapłonie ogeiń w sektorze będzie płonął tak szybko i z tak wysoką temperaturą, że zapanowanie nad nim będzie niemal niemożliwe

Testy: Rys. 1. Mapa symulacji dla współrzędnych Krakowa

Testy: Rys. 2. Mapa symulacji dla współrzędnych Krety

Testy: Rys. 3. Mapa symulacji z rozmieszczonymi czujnikami

Testy: Rys. 4. Panel dodawania elementów symulacji